

เทศบาลตำบลท่าข้าวเปลือก
อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

**แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.2566 – 2570)
ฉบับแก้ไข ครั้งที่ 3 พ.ศ.2566**

คำนำ

ตามที่ เทศบาลตำบลท่าข้าวเปลือก ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566-2570) เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2564 ไปแล้ว นั้น เนื่องจากว่าเทศบาลตำบลท่าข้าวเปลือก มีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) ครั้งที่ 3/2566 ให้ถูกต้องตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำกฎหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อ 4 และ ข้อ 21 มาดำเนินการโดยอนุโลมและให้ใช้เป็นการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน 120 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการแล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดดังกล่าวให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการตามที่เห็นสมควรและให้นำแนวทางการดำเนินงานตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.3/ว 1239 ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2565 มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติด้วย รายละเอียดตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.3/ว 6086 ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2565 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ ปัจจุบันได้มีประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2565

บัดนี้ เทศบาลตำบลท่าข้าวเปลือก ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566-2570) ฉบับแก้ไข ครั้งที่ 3 พ.ศ.2566 เรียบร้อยแล้ว จึงประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่วกัน

เทศบาลตำบลท่าข้าวเปลือก

25 มกราคม 2566

หลักการและเหตุผล

ตามที่ เทศบาลตำบลท่าข้าวเปลือก ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566-2570) เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2564 ไปแล้ว นั้น แต่ทั้งนี้ เนื่องจากว่าเทศบาลตำบลท่าข้าวเปลือก มีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) ครั้งที่ 3/2566 ให้ถูกต้องตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อ 4 และ ข้อ 21 มาดำเนินการโดยอนุโลมและให้ใช้เป็นการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน 120 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการแล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดดังกล่าวให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการตามที่เห็นสมควรและให้นำแนวทางการดำเนินงานตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.3/ว 1239 ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2565 มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติด้วย รายละเอียดตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.3/ว 6086 ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2565 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ ปัจจุบันได้มีประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2565

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างถูกต้องตามระเบียบฯ และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน เทศบาลตำบลท่าข้าวเปลือก จึงได้แก้ไขโครงการเพื่อบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566-2570) ฉบับแก้ไข ครั้งที่ 3 พ.ศ.2566

รายละเอียดแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) แก้วไข ครั้งที่ 3/2566
เทศบาลตำบลท่าข้าวเปลือก อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

จากแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570)

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1) แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561– 2580)

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ประเด็นยุทธศาสตร์

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะยาว ที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัย ภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และ ภาคบริการของประเทศ ได้รับการพัฒนายกระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่มและพัฒนาโลกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ ภาคส่วนต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดีเก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์สามารถ “รู้รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึง บริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรม ได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่าง การพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์แต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนา ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคมและองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

มีเป้าหมายการพัฒนา ที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่

(1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราทำมาทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรมประเพณีวิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศ ในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของ เศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(2) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ

(3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับ อนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุน ในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มั่นใจศรัทธาต่อม โอบอ้อมอารีมีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติมีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ผู้การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็น การดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของ รัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลัก ธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และ โปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝัง ค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมั่งคั่งและสร้าง จิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความ ชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (Strategylinkage) ความเชื่อมโยงในเชิงยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกันเพื่อให้เกิดภาพรวม (Overview) การเชื่อมโยงจากจุดหนึ่งไปจุดหนึ่งในเชิงยุทธศาสตร์ โดยสามารถนำเข้าสู่รอยต่อที่เข้าหากันได้อย่างกลมกลืนแม้ว่าจะเรียกชื่อที่แตกต่างกันก็ตาม แต่ก็สามารถเดินทางไปด้วยกันได้ ในเชิงยุทธศาสตร์เป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ระดับมหภาคกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่

- (1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี
- (2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (3) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)
- (4) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค
- (5) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและ
- (6) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การกำหนดและการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงองค์กรรวมทั้งนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นจากยุทธศาสตร์ทุกระดับ มีความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกันอย่างไรเพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับมหภาคและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย

- (1) วิสัยทัศน์
- (2) ยุทธศาสตร์
- (3) เป้าประสงค์
- (4) ตัวชี้วัด
- (5) ค่าเป้าหมาย
- (6) กลยุทธ์
- (7) จุดยืนทางยุทธศาสตร์

ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) ที่มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ดังกล่าว และเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ด้วย โดยนำจุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมารายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ 2 ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ 3 เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง สามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2561 บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ 30 กันยายน 2565 ส่งผลให้กรอบระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 เริ่มต้น ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2565 ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 – 2570 ซึ่งเป็นระยะ 5 ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ 5 ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมา ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์ภาพต่าง ๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่นั้นขึ้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผนนอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังอยู่ในช่วงเวลาทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด - 19 ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นการเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด 4 ประการ ดังนี้

1. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. การสร้างความสามารถในการ
3. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ
4. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาระดับที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนดจุดหมายการพัฒนา จำนวน 13 หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมุดหมายทั้ง 13 ประการ แบ่งออกได้เป็น 4 มิติ ดังนี้

1. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ประกอบไปด้วย

- หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

2. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบไปด้วย

หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

3. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

4. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ 3.1 โดยหมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาดังแต่ในระดับต้นน้ำ จนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

แผนภาพที่ 3.1 ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

3) แผนการพัฒนาภาคเหนือ (พ.ศ.2566-2570)

เป้าหมายการพัฒนา “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ” ตามแนวคิด เศรษฐกิจ สร้างสรรค์ สาม สัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ สุขภาวะดี วิถีชีวิตยั่งยืน”

แนวทางในการพัฒนา

1. Creative : พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง โดยการสร้างระบบนิเวศ เมือง และ พื้นที่สร้างสรรค์ ตลอดจนสามารถพัฒนาสู่การเป็นสินค้าและบริการสร้างสรรค์
2. Connect : สร้างโอกาสในการเชื่อมโยงเศรษฐกิจภายในประเทศและกับอนุภูมิภาค ทั้ง ในส่วนของระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เมืองสร้างสรรค์ และกลุ่มผู้คนสร้างสรรค์
3. Clean พัฒนาตามแนววิถีใหม่ (New Normal) บนฐานการเติบโตอย่างยั่งยืน ของการ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม การดูแลความสะอาดของเมือง และการใช้พลังงานสะอาด
4. Care ให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่องกับการดูแลผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในสังคมและพัฒนาศักยภาพแรงงาน

4) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน) ประจำปี พ.ศ. 2566 – 2570

- เป้าหมายการพัฒนา ภายในปี 2570 กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 จะเป็น เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน
- ประเด็นการพัฒนา ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจมูลค่าสูง ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาวะ “New Normal” สู่ “High Sustainable” ประเด็นการพัฒนาที่ 3 อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาขีดความสามารถในการรับมือสาธารณภัย

5) แผนพัฒนาจังหวัดเชียงราย

วิสัยทัศน์

“เชียงรายเมืองท่องเที่ยวสร้างสรรค์ สะอาด ปลอดภัย น่ายล”

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดเชียงราย เน้นการดำเนินการพัฒนา 3 ประเด็นสำคัญเพื่อนำไปสู่การผลักดัน ให้เชียงรายเมืองท่องเที่ยวสร้างสรรค์ สะอาด ปลอดภัย น่ายล ได้แก่

เป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ : เพื่อสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณค่าและยั่งยืน การค้า การลงทุนและบริการโลจิสติกส์เชิงสร้างสรรค์ และ การส่งเสริมนวัตกรรมสินค้าเกษตรมูลค่าสูงโดยดำรงฐานวัฒนธรรมล้านนาและสมดุลของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายการพัฒนาสิ่งแวดล้อมสร้างสรรค์ : เพื่อสร้างสมดุลของระบบนิเวศและสนับสนุนการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสร้างสรรค์เพื่อรับรองการพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายการพัฒนาสังคมสร้างสรรค์ : เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับคนทุกช่วงวัย และเสริมสร้างความปลอดภัยและความมั่นคงในชีวิต ทรัพย์สินของประชาชนเพื่อนำไปสู่สังคมสร้างสรรค์

จากเป้าหมายการพัฒนาของจังหวัดที่กำหนดขึ้น สามารถแบ่งประเด็นการพัฒนาดังนี้แบ่งออกเป็น 5 ประเด็นสำคัญ ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์โดยดำรงฐานวัฒนธรรม ล้านนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมการผลิตและพัฒนานวัตกรรมเพื่อยกระดับสินค้าเกษตรเชิงสร้างสรรค์ภายใต้แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการค้า การลงทุน การบริการ และ โลจิสติกส์

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำรงความสมบูรณ์และยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การพัฒนาคุณภาพชีวิต ทรัพยากรมนุษย์และความมั่นคงเพื่อส่งเสริมสังคมสร้างสรรค์

6) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงราย (พ.ศ.2566-2570) วิสัยทัศน์

“เชียงรายเมืองท่องเที่ยวสร้างสรรค์ วิถีถิ่นร่วมสมัย สิ่งแวดล้อมสมดุล มุ่งสู่ความยั่งยืน”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดเชียงราย (พ.ศ. 2566 -2570) ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์โดยดำรงฐานวัฒนธรรมล้านนา

กลยุทธ์ที่ 1.1 ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการให้ได้มาตรฐานสากล ในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวทุกรูปแบบ

กลยุทธ์ที่ 1.2 ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว แหล่งพักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะ บุรีณะพันพู โบราณสถาน ค้นหาแหล่งท่องเที่ยวหรือแหล่งพักผ่อนหย่อนใจแห่งใหม่ และสร้างอัตลักษณ์ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 1.3 จัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อย การอำนวยความสะดวก และความปลอดภัย ในแหล่งท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 1.4 การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาพื้นที่

กลยุทธ์ที่ 1.5 นำเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อสร้าง ความเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดเชียงราย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการผลิตและพัฒนานวัตกรรมเพื่อยกระดับสินค้าเกษตรเชิงสร้างสรรค์ ภายใต้แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมและยกระดับสินค้าทางการเกษตร เพื่อแข่งขันทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดเชียงราย

กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมและสนับสนุนสินค้าทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่นให้เกิด ความหลากหลาย เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจฐานราก

กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมกระบวนการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรและยกระดับการผลิตสินค้าชุมชนแบบครบวงจรให้ได้มาตรฐานสากล โดยบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์ที่ 2.4 เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงสินค้าทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนในจังหวัดเชียงราย

กลยุทธ์ที่ 2.5 ใช้เทคโนโลยีและระบบสารสนเทศเป็นช่องทางในการพัฒนาการผลิต การจำหน่าย การกระจายสินค้าทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการค้า การลงทุน การบริการ และโลจิสติกส์

กลยุทธ์ที่ 3.1 พัฒนาระบบโลจิสติกส์ระหว่างประเทศให้ได้มาตรฐานสากล

กลยุทธ์ที่ 3.2 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการค้า การลงทุน การบริการในอนาคต

กลยุทธ์ที่ 3.3 ส่งเสริมและพัฒนากิจการขับเคลื่อนเศรษฐกิจชายแดนเชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง

กลยุทธ์ที่ 3.4 ส่งเสริมพัฒนาและเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการภายในบริบทที่เปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้ดำรงความสมบูรณ์ และยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 4.1 เพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ขยะมูลฝอย หมอกควันไฟป่า และมลภาวะแบบบูรณาการ

กลยุทธ์ที่ 4.2 ส่งเสริมและพัฒนาก่อนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมและพัฒนาก่อนใช้พลังงานทางเลือกและพลังงานทดแทน กลยุทธ์ที่ 4.4 เพิ่มจำนวนพื้นที่สีเขียว ปลูกป่าชุมชน และรักษาระบบนิเวศน์ให้เกิดความสมดุล

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงเพื่อส่งเสริมสังคมสร้างสรรค์

กลยุทธ์ที่ 5.1 ส่งเสริมและพัฒนาก่อนการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ให้ได้มาตรฐานการศึกษา

กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมและพัฒนาก่อนการจัดการศึกษาโรงเรียนประชาคมอาเซียนในเขต พัฒนาเศรษฐกิจชายแดน

กลยุทธ์ที่ 5.3 เสริมสร้าง พัฒนา และส่งเสริมเครือข่ายการศึกษาในท้องถิ่นแบบบูรณาการ

กลยุทธ์ที่ 5.4 ส่งเสริมและพัฒนาก่อนการศึกษาสู่อาชีพและรายได้

กลยุทธ์ที่ 5.5 การจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนในท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 5.6 พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส

กลยุทธ์ที่ 5.7 ส่งเสริมและพัฒนาก่อนอาชีพให้กับประชาชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส .

กลยุทธ์ที่ 5.8 ส่งเสริม อนุรักษ์ และเผยแพร่ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวิถีถิ่นร่วมสมัย

กลยุทธ์ที่ 5.9 ส่งเสริมพัฒนาศูนย์สุขภาวะชุมชนในท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 5.10 ส่งเสริมการป้องกัน ควบคุม แก้ไขปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ

กลยุทธ์ที่ 5.11 รมรงค์ส่งเสริมให้มีการลดอุบัติเหตุและอุบัติภัยในท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 5.12 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขในท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 5.13 การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1) วิสัยทัศน์

“องค์กรชั้นนำแห่งการเรียนรู้ ภายใต้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีมาตรฐาน การเกษตรยั่งยืน วิสาหกิจชุมชนเข้มแข็ง”

2) ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านพัฒนาองค์กรสู่การเป็นผู้นำแห่งการเรียนรู้

กลยุทธ์ที่ 1.1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการคมนาคมขนส่ง ด้านสาธารณูปโภคและด้านสาธารณูปการ

กลยุทธ์ที่ 1.2 การพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์ที่ 1.3 การสร้างเสริมสุขภาวะของประชาชน

กลยุทธ์ที่ 1.4 การส่งเสริมผู้ด้อยโอกาส

กลยุทธ์ที่ 1.5 การจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

กลยุทธ์ที่ 1.6 การอนุรักษ์ฟื้นฟูและสืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ 2.1 การพัฒนาและบริหารจัดการพื้นที่ท่องเที่ยวแบบบูรณาการ

กลยุทธ์ที่ 2.2 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านพัฒนาการเกษตรยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร

กลยุทธ์ที่ 3.2 ส่งเสริมการเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็ง

กลยุทธ์ที่ 4.1 การส่งเสริมการพัฒนาองค์ความรู้

กลยุทธ์ที่ 4.2 การสร้างและพัฒนารวมกลุ่ม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านส่งเสริมการบริหารจัดการองค์การภายใต้หลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างจิตสำนึกและพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ 5.2 การเสริมสร้างประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

กลยุทธ์ที่ 5.3 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการและการตรวจสอบ

ควบคุม

3) เป้าประสงค์ (target)

1. มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่
2. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นโดยการสนับสนุนส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนให้มีมาตรฐาน รวมทั้งประชาชนมีการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรทฤษฎีใหม่ ทำให้รายได้เฉลี่ยของประชาชนสูงขึ้นจนได้มาตรฐาน
3. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การค้าการลงทุนให้สามารถรองรับความเจริญในระดับอนุภูมิภาค
ลุ่มน้ำโขง
4. พัฒนามาตรฐานการให้บริการสาธารณสุขอย่างเป็นระบบในทุกด้าน
5. ยกระดับการบริหารจัดการด้านการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัยให้ได้มาตรฐาน
6. เพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากรในการบริการประชาชนตามหลักคุณธรรม จริยธรรมและ
ธรรมาภิบาล

4) ตัวชี้วัด

1. มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของประชาชนเพิ่มขึ้น
2. มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่เหมาะสมเพิ่มขึ้น
3. ประชาชนได้รับการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
4. จำนวนเด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพเพิ่มขึ้น
5. ประชาชนมีรายได้เพียงพอพึ่งตนเองได้เพิ่มขึ้น
6. ระดับความสำเร็จของประสิทธิภาพการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่เอื้อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต
ของประชาชนเพิ่มขึ้น
7. ระดับความสำเร็จของระบบบริหารจัดการมีประสิทธิภาพและการมีส่วนร่วมของประชาชนทุก
ภาค
ส่วน

5) ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของประชาชนมีมาตรฐานเพิ่มขึ้นเพียงพอ
และทั่วถึง
2. ประชาชนได้รับการดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
3. ส่งเสริมสร้างรายได้และความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน

4. แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา มีมาตรฐาน
5. มีระบบการบริหารจัดการที่ดีโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

6) กลยุทธ์

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการคมนาคมขนส่ง ด้านสาธารณูปโภค และด้านสาธารณูปการ พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต สร้างเสริมสุขภาวะของประชาชน การส่งเสริมให้ผู้ด้อยโอกาสการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย การอนุรักษ์ฟื้นฟูและสืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. พัฒนาและบริหารจัดการพื้นที่ท่องเที่ยวแบบบูรณาการ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน
3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรส่งเสริมการเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. ส่งเสริมการพัฒนาองค์ความรู้การสร้างและพัฒนารวมกลุ่ม
5. สร้างจิตสำนึกและพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐ เสริมสร้างประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการและการตรวจสอบควบคุม

7) จุดยืนทางยุทธศาสตร์

การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลท่าข้าวเปลือก เน้นการพัฒนาให้เป็นประตูการค้า การลงทุน พัฒนาการเกษตรอินทรีย์ และเร่งฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

8) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลท่าข้าวเปลือก มีความเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงราย มุ่งพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต การจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อยการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม การพัฒนาด้านสาธารณสุข การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

3. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของตำบลท่าข้าวเปลือก ด้วยเทคนิค SWOT Analysis

1. ศักยภาพการพัฒนาด้านพัฒนาองค์กรสู่การเป็นผู้นำแห่งการเรียนรู้

จุดแข็ง (Strengths = S)

1. ด้านการบริหารจัดการผู้บริหาร ผู้นำสนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคุณภาพชีวิต สังคม สาธารณสุข การศึกษาอย่างต่อเนื่อง
2. มีการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่อย่างทั่วถึงทุกหมู่บ้าน
3. ครูผู้ดูแลเด็กและผู้ดูแลเด็กได้รับการพัฒนา ส่งเสริมให้มีความรู้เพิ่มขึ้นตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นให้การสนับสนุนเรื่องการศึกษาของผู้ดูแลเด็ก
4. มีเอกลักษณ์ที่หลากหลายทางชาติพันธุ์ทำให้มีการส่งเสริมให้มีการนำประเพณีของแต่ละชาติพันธุ์มาสู่การอนุรักษ์และเผยแพร่

5. มีภูมิปัญญาและปราชญ์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องของประเพณีวัฒนธรรมและการ
ขับร้อง

6. มีการพัฒนาการกีฬาและนันทนาการในชุมชนอย่างต่อเนื่อง
7. มีการพัฒนาส่งเสริมด้านสาธารณสุขอย่างต่อเนื่องและครอบคลุมทุกหมู่บ้าน
8. มีการบริการด้านการแพทย์ฉุกเฉินและบริการแพทย์แผนไทยให้กับประชาชนครอบคลุมทุกหมู่บ้าน

จุดอ่อน (Weaknesses = W)

1. มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ส่งผลให้เยาวชนเกิดปัญหาสังคม
2. ประชาชนบางส่วนได้รับการศึกษาไม่ถึงเกณฑ์
3. ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและบรรเทาโรคติดต่อไม่เพียงพอ
4. ประชาชนให้ความสำคัญด้านสุขภาพอนามัยในระดับต่ำ
5. บุคลากรทางการแพทย์ไม่เพียงพอในการรองรับผู้ป่วยและโรคระบาด
6. มีประชากรแฝงจำนวนมากในการแย่งแรงงานและไม่มีข้อมูลในการควบคุมดูแล
7. ไม่มีระบบการเตือนภัยและเฝ้าระวังทางธรรมชาติทำให้ไม่สามารถเตรียมพร้อมการเคลื่อนย้าย

อพยพ

8. โครงสร้างพื้นฐานเช่น สะพาน ถนน ขำรดมีอายุการใช้งานมาก ประชาชนยังขาดแคลนน้ำสำหรับการ
การอุปโภคบริโภค

โอกาส (Opportunities = O)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและการสาธารณสุขเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาล
ส่งเสริม
2. การส่งเสริมด้านการจัดสวัสดิการสังคมซึ่งเป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลมีกองทุนหลักประกัน
สุขภาพในระดับท้องถิ่น
3. รัฐบาลให้การสนับสนุนนโยบายด้านการศึกษาเป็นวาระแห่งชาติ และกรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและสถานศึกษาของท้องถิ่น
4. การถ่ายโอนโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเข้าสู่การบริหารจัดการของเทศบาล
5. นโยบายรัฐบาลในการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจชายแดนทำให้เกิดการสร้างงานในเขตพื้นที่ใกล้เคียง
6. มีระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ทั่วถึงทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ที่ทันสมัยได้

อุปสรรค (Threats = T)

1. การประสานงานเพื่อขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเกิดความซ้ำซ้อนของ
งบประมาณทำให้เสียโอกาสพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. ความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่เป็นโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ซึ่งส่วนมากเป็นโครงการที่
เกินศักยภาพที่เทศบาลจะดำเนินการได้
3. การแก้ไขปัญหาด้านสังคมและการสาธารณสุข เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วน
ที่ต้องประสานงานกัน จึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์
4. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องจำกัดแนวทางการดำเนินการทำให้การดำเนินงานล่าช้า
5. มีงบประมาณในการบริหารและพัฒนาท้องถิ่นไม่เพียงพอ

2. ศักยภาพการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน

จุดแข็ง (Strengths = S)

1. มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งเชิงพุทธศาสนา ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม
2. มีภูมิศาสตร์ที่เป็นจุดเชื่อมโยงระหว่างตัวจังหวัดกับเขตเศรษฐกิจชายแดน

3. ผู้บริหารทุกระดับและประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
4. มีทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถสร้างมูลค่าให้กับท้องถิ่นและชุมชน

จุดอ่อน (Weaknesses = W)

1. สถานที่ท่องเที่ยวยังไม่ได้รับการพัฒนาให้มีความเป็นมาตรฐาน
2. ราษฎรขาดความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โอกาส (Opportunities = O)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริมและสนับสนุน
2. มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในพื้นที่

อุปสรรค (Threats = T)

1. มีงบประมาณในการบริหารและพัฒนาท้องถิ่นไม่เพียงพอ
2. ระเบียบ ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ยุ่งยากซับซ้อน หลายขั้นตอนทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัวเกิดความล่าช้าในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

3. ศักยภาพการพัฒนาด้านการเกษตรยั่งยืน

จุดแข็ง (Strengths = S)

1. มีพื้นที่มีศักยภาพในการปลูกพืชเศรษฐกิจ เช่น ยางพารา ข้าว สับปะรด ข้าวโพด ถั่ว พักทอง มันสำปะหลัง แตงโม เสาวรส เป็นต้น ทำให้ประชาชนมีรายได้
2. มีพื้นที่ชุ่มน้ำที่เป็นแหล่งต้นน้ำในการสนับสนุนการปลูกพืชทางการเกษตรและมีพันธุ์ปลา พันธุ์สัตว์ส่งผลให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ และเป็นศูนย์กลางการรับซื้อและกระจายพันธุ์สัตว์น้ำ
3. พื้นที่มีศักยภาพในการทำการประมง ปศุสัตว์

จุดอ่อน (Weaknesses = W)

1. การว่างงานนอกฤดูทำการเกษตร
2. ขาดตลาดรองรับผลผลิตทางการเกษตร
3. ขาดแคลนน้ำสำหรับทำการเกษตรในช่วงฤดูแล้ง
4. ไม่มีอ่างเก็บน้ำในการรองรับน้ำในช่วงฤดูฝนทำให้ช่วงฤดูแล้งไม่มีน้ำใช้ในการทำการเกษตรและฤดูฝนน้ำจะท่วมพื้นที่การเกษตรและที่อยู่อาศัย

โอกาส (Opportunities = O)

1. การแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่เป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล
2. เครือข่ายสถาบันภาครัฐภายนอกมีความสัมพันธ์ที่ดีกับท้องถิ่น

อุปสรรค (Threats = T)

1. ราคาของสินค้าเกษตรมีความไม่แน่นอนทำให้เกษตรกรมีรายได้น้อย
2. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องจำกัดแนวทางการดำเนินการทำให้การดำเนินงานล่าช้า

4. ศักยภาพการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็ง

จุดแข็ง (Strengths = S)

1. มีวิสาหกิจชุมชนที่เข้มแข็ง เช่น โรงสุรากลั่น ขนหมจีน หนังกบ ปลาแรดแห้ง จักสานหวาย ไม้ไผ่ ที่สามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนได้อย่างคุ้มค่า
2. มีกลุ่มเครือข่ายต่าง ๆ ในชุมชน
3. ประชาชนในตำบลมีฝีมือและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการแปรรูปผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน ได้แก่ จักสาน
4. พื้นที่เส้นทางผ่านไปสู่วิสาหกิจชุมชนสะดวก ซึ่งส่งสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

จุดอ่อน (Weaknesses = W)

1. ประชาชนมีฐานะยากจน มีอาชีพเสริมไม่เพียงพอในการเพิ่มมูลค่าของรายได้
2. ขาดแหล่งเงินทุนสนับสนุนในการประกอบการ
3. กลุ่มอาชีพต่าง ๆ ขาดทักษะและความชำนาญ
4. ไม่มีจุดรวมสินค้าและจุดแสดงสินค้าประจำตำบล
5. ความหลากหลายของรูปแบบสินค้า OTOP ยังมีน้อย เป้าหมายการตลาดเฉพาะกลุ่ม

โอกาส (Opportunities = O)

1. การพัฒนาพื้นที่จังหวัดเชียงรายส่งผลให้ชาวเป่ลือกเป็นเส้นทางผ่านในการขนส่งสินค้าและเพิ่มมูลค่าสินค้าของท้องถิ่น
2. นโยบายรัฐบาลในการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจชายแดนทำให้เกิดการสร้างงานในเขตพื้นที่ใกล้เคียง
3. เครือข่ายสถาบันภาครัฐภายนอกมีความสัมพันธ์ที่ดีกับท้องถิ่น
4. การส่งเสริมสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)
5. การส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

อุปสรรค (Threats = T)

1. สถานการณ์ทางเศรษฐกิจในระดับโลก ระดับประเทศ รวมถึงระดับภูมิภาคต่ำ ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นเนื่องจากงบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอที่จะพัฒนาให้ได้พร้อมกันในทุกด้าน
2. ระเบียบ กฎหมายไม่สามารถรองรับหรือสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน

5. ศักยภาพการพัฒนาส่งเสริมการบริหารจัดการองค์กรภายใต้หลักธรรมาภิบาล

จุดแข็ง (Strengths = S)

1. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านเมืองและการบริหารอย่างชัดเจน
2. เทศบาลตำบลท่าข้าวเปลือก เป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด เข้าถึงประชาชนได้ง่าย

จุดอ่อน (Weaknesses = W)

1. ประชาชนยังขาดกระบวนการเรียนรู้ด้านการเมืองการปกครอง
2. ประชาชนยังขาดความสนใจในด้านการมีส่วนร่วมในประชุมประชาคม แสดงความคิดเห็นด้านการเมืองการปกครองและการบริหารหรือการพัฒนาท้องถิ่น ทำให้การดำเนินการเป็นเพียงการแก้ไขปัญหาเฉพาะกลุ่ม
3. ประชาชนไม่เข้าใจระบบการบริหารงานของเทศบาล ทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการติดต่อประสานงานอยู่บ่อยครั้ง
4. พนักงานส่วนท้องถิ่นและพนักงานจ้างยังขาดกระบวนการทำงานที่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนให้ได้มากที่สุดกว่าที่เป็นอยู่
5. ระบบการบริหารจัดการของภาครัฐยังมีกฎระเบียบที่ยุ่ยากทำให้การให้บริการประชาชนยังขาดความคล่องตัวและมีขั้นตอนที่ยุ่ยาก

โอกาส (Opportunities = O)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหารราชการที่ดีเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่รัฐบาลให้การสนับสนุนส่งเสริม
2. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มีการฝึกอบรมข้าราชการ พนักงานให้มีความรู้ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
3. มีการส่งเสริมการสร้างพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อผลิตเป็นพลังงานไฟฟ้า

อุปสรรค (Threats = T)

1. ระเบียบกฎหมายเกี่ยวกับการพัฒนาการเมืองการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่มีการแก้ไข เช่น กฎหมายจัดตั้งและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น เป็นต้น

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

1. การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อเทศบาล

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการควบคุมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มืองค์กรเดียว
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อเทศบาล

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน 10 ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั่นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558 ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมากโดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
2. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
3. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
4. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่เทศบาลตำบลท่าข้าวเปลือก ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน 5 ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อเทศบาลตำบลท่าข้าวเปลือก ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรสู่การเป็นผู้นำแห่งการเรียนรู้

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเทศบาลตำบลท่าข้าวเปลือก ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนา ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือการอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน ป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น

2. ปัญหาสังคมจะรุนแรงถ้าไม่ได้รับการวางแผนที่ดี เนื่องจากจะมีปริมาณขยะเพิ่มมากขึ้น ปัญหาการแบ่งชนชั้น ถ้าคนไทยทำงานกับคนต่างชาติที่ด้อยกว่า อาจมีการแบ่งชนชั้นกันได้จะมีชุมชนสลัมเกิดขึ้น และอาจมีพม่าทาว์น ลาวทาว์น กัมพูชาทาว์น ปัญหาอาชญากรรมจะรุนแรง สถิติการก่ออาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นอย่างมากจากชนชั้นที่มีปัญหาคนจะทำผิดกฎหมายมากขึ้นเนื่องจากไม่รู้กฎหมาย

3. การจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้ง อาจเกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เพิ่มมากขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น

4. ปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญคงหนีไม่พ้น โรคติดต่อที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็น โรคเอดส์ ใช้เลือดออก SARs ใช้หวัดนกและโรคอื่นๆที่มีผลมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในไทย การค้ามนุษย์และการท่องเที่ยว มีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อน การแพร่ระบาดของโรคศัตรูพืชและโรคระบาดสัตว์

5. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

- การศึกษา ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่คนไทยมีความเชี่ยวชาญในการสื่อสารน้อยกว่าประเทศอื่นๆในอาเซียน ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ จึงได้เริ่มต้นสนับสนุน ส่งเสริมการนำครูชาวต่างชาติ จากมูลนิธิกระจกเงาเข้ามาสอนภาษาอังกฤษโดยการให้อยู่กินกับชาวบ้าน โรงเรียนในพื้นที่ เพื่อนำร่องไปสู่โครงการอื่นๆในการเร่งรัดพัฒนาให้ประชาชนในพื้นที่มีทักษะในการสนทนาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

- ศาสนา อาจเกิดความขัดแย้งในการเผยแพร่ศาสนาของชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในไทยมากขึ้น เช่น อาจมีการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม อาจมีการกระทบกระทั่งกันระหว่างผู้นับถือศาสนาที่แตกต่างกัน เช่น ชาวคริสต์เดินมาท่องเที่ยวในวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและมีการลบลู้อย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นต้น

- วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN SOCIO-CULTURAL COMMUNITY) มีแผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนระบุในแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ที่สำคัญ คือ การพัฒนามนุษย์และการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ต้องสร้างความตระหนักรู้ถึงความแตกต่างในมรดกทางวัฒนธรรม เช่น มุสลิมมีอาหารที่เป็นข้อห้าม ตามธรรมเนียมบรูไนไม่มีการจับมือกับเพศตรงข้าม การใช้มือซ้ายในการส่งของหรือนามบัตรให้แก่ชาวมุสลิมถือเป็นสิ่งไม่สุภาพ เป็นต้น

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน

เทศบาลตำบลท่าข้าวเปลือก มีพื้นที่ชุ่มน้ำเวียงหนองล่อง ซึ่งเป็นแหล่งทรัพยากรที่มีความอุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เทศบาลตำบลท่าข้าวเปลือกต้องเร่งบูรณาการร่วมกับหน่วยงานราชการอื่น ๆ เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณดำเนินการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำเวียงหนองล่องเพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ประกอบกับพื้นที่ตำบลท่าข้าวเปลือก มีถนนเส้นทาง R3A ตัดผ่านทำให้สามารถรับนักท่องเที่ยวได้ทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศได้

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน

พื้นที่ตำบลท่าข้าวเปลือก ส่วนใหญ่ราษฎรประกอบอาชีพเกษตรกรรม พื้นที่ส่วนใหญ่ปลูกข้าว ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจของตำบลท่าข้าวเปลือก ปัจจุบันราษฎรบางส่วนได้ขายที่ดินให้กับนายทุนซึ่งมาจากต่างประเทศ ผ่านทางนายหน้าคนไทย ทำให้จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวลดลง ประกอบกับมีนักธุรกิจจากประเทศจีนเข้ามาขอเช่าพื้นที่เพื่อปลูกกล้วยไข่ ซึ่งผลเสียต่อพืชเศรษฐกิจภายในตำบลและส่งผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมได้

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็ง

เนื่องจากตำบลท่าข้าวเปลือก ยังมีกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ไม่หลากหลาย แต่ละกลุ่มยังประกอบกิจการในลักษณะอุตสาหกรรมในครัวเรือน เช่น กลุ่มผลิตขนมจีน กลุ่มจักสาน หากไม่มีการส่งเสริมให้กลุ่มวิสาหกิจในพื้นที่ที่มีความเข้มแข็งได้ จะทำให้ผลิตภัณฑ์จากต่างประเทศ ไหลทะลักเข้ามาในพื้นที่ได้ทำให้ผลิตภัณฑ์ของชุมชนซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นเลือนหายไปในอนาคต

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมการบริหารจัดการองค์การภายใต้หลักธรรมาภิบาล

ด้านการเมืองในระดับชาติอาจยังความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกด้วยตนเอง รวมทั้งปัญหาการก่อการร้ายที่เป็นผลมาจากการเมือง ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในด้านการอนุญาต อนุมัติ ต่างๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ ขึ้น เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่างๆซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำเป็นต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ใช้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ

ภาคผนวก

ประกาศเทศบาลตำบลท่าข้าวเปลือก
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
ฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๖

ด้วยเทศบาลตำบลท่าข้าวเปลือก ได้ดำเนินการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๓ พ.ศ.๒๕๖๖ ตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำกฎหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ และ ข้อ ๒๑ มาดำเนินการโดยอนุโลมและให้ใช้เป็นการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา รายละเอียดตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ โดยนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่น และได้รับอนุมัติจากผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าข้าวเปลือกเรียบร้อยแล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การบริหารงานของเทศบาล เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำแผนพัฒนาไปใช้ได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปได้รับทราบ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๓ พ.ศ.๒๕๖๖ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๘ วรรคสอง “เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นได้เห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่นที่แก้ไขแล้ว ให้ปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นชอบ พร้อมทั้งแจ้งสภาท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัดทราบด้วย โดยให้มีผลนับตั้งแต่ ณ วันประกาศเป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นางสาวมาลัย กัปปะพะ)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าข้าวเปลือก